

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-viste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Kdo laže?“

Dne 31. januarja t. l. priobčil je tukajšnji dnevnik „Slovenec“ na svojem čelu sledečo

izjavo:

Trditev v „Slovenca“, da dr. Ivan Tavčar laže in da mu je župan Pintar v dotični kazenski pravdi dognal dokaz resnice, preklicujemo s tem, in obžalujemo, da smo k ti pisavi zavedeni bili vsled slabih informacij.

Za uredništvo „Slovenca“: A. Kalan.

V zvezi s to izjavo priobčila je „Danica“ mej drugimi darovalci tudi ime gospoda Andreja Kalana, češ, da je prejel uredništvo od njega za dijaško mizo znesek 50 gld. To ni bil prostovoljen dar, s kojim je gospod Kalan priskočil na pomoč ubogim dijakom; to je bila temveč globa, s kojo se je omenjeni urednik pokoril radi lahkomišljenega napada na čast svojega bližnjega. V olajšavo mu služi pač izgovor, da ga je k vsemu zapeljala napačna informacija, koja mu ni mogla od drugod priti, nego iz pisarne gospoda dr. Frana Papeža, ki je tukaj — kakor pravijo odvetniki mej sabo — prav kolegijalno postopal.

Za nas je s tem ta zadeva končana, in le nekaj splošnih opazek si dovolimo zapisati. Treba je rešiti vprašanje, so li take „afere“ neizogibljive v naših političnih preprih ali ne. Komu koristijo? Napadenemu — če tudi je nedolžen — gotovo ne, ker tu velja izrek: semper aliquid haeret. In prepričani smo, da preklic v „Slovenca“ mnogim ne pride pred oko, dasi so poprej napade z veliko slastjo čitali in mej svojimi sobraty raznašali. In prepričani smo tudi, da živi obilo duhovnikov, ki si še dandanes manejo roke, ter „liberalca“ Tavčarju iz srca privoščijo, da mu je neolikani kmet s Poljanskega pogorja dokazal, da je lažnik, da je človek, ki laže. Saj se je pripetilo, da so očetu Mraku naši župniki — kakor Jakob Strupi in drugi — čestitali s poštami dopisnicami na sijajnem uspehu, ter tako blatili ime dr. Ivana Tavčarja po Poljanski dolini. Da si je bilo vse izmišljeno in izlagano, vendar vemo, da ti župniki niti prta genili ne bodo, da bi vrnili čast napadenemu, ter preklicali svoje odprte dopisnice, koje so le s tem namenom pisali, da bi jih tudi drugi čitali, in potem njih vsebino raznašali.

Še manj pa koristijo taki slučajji napadovalcu samemu, posebno če je to krščansko-katoliški dnevnik, ki ima razširjati ljubezen do bližnjega, ter dajati izgled s tem, da ne ponatisne kaj neresnice, posebno tedaj ne, če bi se s tem svedla čast tuje osebe. Končno je preklic neizogiben, in da položaj gospodu uredniku in njegovim somišljenikom na vse to ni posebno prijeten, si lahko mislimo. Vsak skesan grešnik si trka na prsi, ali le malo jih je, ki bi pri tem ne imeli neprijetnih občutkov, kar velja še mnogo bolj tedaj, ko kesanje ni bilo prostovoljno, temveč posledica preteče porotniške obravnave.

Kaj tacega bi se slovenskemu dnevniku ne pripetilo, če bi se politični prepri ne zanašali na osebno polje, in če bi pri nas od tistega časa, ko je dr. Anton Mahnič v javnost pritiral osobne in polenaste svoje polemike, ne bilo prišlo nekako v navado, da imamo političnega nasprotnika vselej tudi za osebnega sovražnika, kojega se moramo v zasebnem občevanju ravno tako ogibati, kakor ga moramo v političnem gibanju sovražiti. Koliko je od tedaj, ko je nekdo izmed mlajših gospodov kaplanov Ljubljanskih očitno se izrekel, da noče pozdrava od slovenskega „liberalca“, in da se v prihodnje za take pozdrave niti zmenil ne bode! In tako iz tistih preslavljenih, odločnih in značajnih spisov, s kojimi si Mahnič hoče pri živem telesu nebesa prislužiti, ni izviralo ničesar drugega, nego da se je v politične in slovstvene prepire pred vsem potisnila oseba kot taka, ter se pošteno in na vse strani oblatila, in to radi tega, da bi se pri plitvo mislečih z opsovanjem osebe v slabo ime spravilo njeno politično ali literarno prepričanje, ki se dostikrat ne da tako lahko izpodkopati, kakor se izpodkoplje pošteno ime bližnjega.

Izjava, priobčena v „Slovenca“ dne 31. januarja 1894, ne obsoja samo tistega zapeljivca, ki je bil oče slabim informacijam, ta izjava obrača se nehoté tudi proti drugemu zapeljivcu, to je proti dru. Antonu Mahniču, kojega nauki so „Slovenca“ v tako neprijeten položaj spravili. Upajmo, da se vsaj temu ali onemu v „Slovenčevih“ stranki oči odpro, in da se prepriča, da je odločna, a dostojna beseda, naj se že ž njo brani naprednjaštvo ali radikalno katoličanstvo, boljše in uspešnejše orožje, nego

pa dra. Mahniča robato poleno, s kojim seka svojim nasprotnikom po glavah. Druzega pa vendar ne doseže, nego da se mu napadeni tudi s polenom odzivajo, in da je — pretep splošen. Dajte mu torej slovo — omenjenemu književnemu pretepaču — in videli bode, da vam v prihodnje ne bo treba odpuščanja prositi in ne priobčevati izjav, kakor je bila ona z dne 31. januarja 1894!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 7. februvarja.

Ministerski svet.

Minole tedne so bile večkrat seje ministerskega sveta, večkrat kakor je bilo potrebno za rešitev tekočih zadev. Splošno se sodi, da so ministri sestavljali program delovanju državnega zbora, pri tem pa naleteli na velike težkote in ovire. Čemu bi bila sicer potrebna skoro vsak dan posvetovanja. Vlada ne pripravlja nikakih posebnih predlog. Kolikor se doslej s, misli predložiti: zakon o ustanovitvi asilov za pijance in zakon, s katerim se daje melioracijskim dolgovom, ako je bil dotični denar dejanski porabljen za melioracijo posestev, prednost pred drugimi zastavnimi pravicami. To je vse, kar pride novega pred državni zbor. Te predloge gotovo niso delale vladi posebnih težkot in zaradi njih se gotovo niso vršile tolike seje ministerskega sveta, zato pa domnevanje, da se ministri posvetujejo o volilni reformi, ni brez podloge, dasi ministerstvo ni obljubilo, da že v prihodnjem zasedanju ž njo stopi pred parlament.

Češke vesti.

V Rakovniku, kjer se je pred nekaj tedni priemeril dinamični atentat na velikonemškega agitatorja in oderuha Wolfa, uprizorili so nepoznani zlikovci v nedeljo zvečer zopet dinamično eksplozijo. Vrgli so dinamično patrono v neki kanal. Vsled eksplozije, ki se je zgodila bolj na samotnem kraju, je bil sicer poškodovan neki zid, ki obdaja velik vrt, a druge nesreče ni bilo nobene. Sodi se, da je storilec tega atentata imel namen, s to demonstracijo odvrti sum od tistih oseb, ki so v preiskovanem zaporu zaradi atentata na Wolfa. — Dne 28. t. m. se bode vršila nadomestna volitev za diž. zbor namestu odstopivšega posl. barona Leonhardija. Ta volitev je velikega pomena in vsi politični krogi se zanimajo za nje izid. — Društvo čeških vseučiliščnikov „Slavija“ je hotelo dne 8. t. m. prirediti gledališko predstavo, vlada pa je to prepovedala, sklicujoč se na izjemne naredbe!

LISTEK.

Werther.

(Srbski spisal L. K. Lazarevič. Preložil J. P. Planinski.)

(Dalje.)

Katanič je umel biti Evropejec in je vedel, kako bi se bil moral javiti Mladenovi soprogi, toda odvrčala ga je od tega ali njega nprav, silnejša od Evrope, ali neka lokava slutnja, da mu bode neznanu mōči laglje motriti ljubimsko igro, katera je, kakor se mu je na prvi pogled zdela, neizogibna, in katero bi bilo sedaj nemodro zaprečiti. Ali že za štiri dni izpredi, da ga ni varalo njega bistro oko; to mu je svedočilo razburjeno lice Jankovo in še bolj sanjave oči Marijine. Tedaj napiše on Mladenu dolg list, najdaljši, kateri je kedaj pisal, v katerem mu poroča, kako se mu ni bilo mōči zaradi glave tisti večer javiti Mladenu ter njega soprogi, a drugi dan da je bilo prekasno. Tu dalje je bilo kakor kaka postranska stvar, a čisto raztreseno mej druge maleenkosti, tudi to: kako vsak dan vidi njega soprogo zdravo in veselo „z gospodom Jankom, katerega Ti izvestno poznaš.“ Na konci je pripomnil še

to: „Jako bi me veselilo, ako bi prišel čim prej, da se vidiva in malo porazgovoriva in da me predstaviš svoji soprogi. Pri ti prihki bi Ti imel razodeti vrlo važen načrt o nekem podjetji, katerega bi se mogla oba lotiti.“ Pod tem „podjetjem“ je mislil nakup vina ali kakeršno koli laž, katero se že izmisli dotlej, dokler Mladen pride, a poglavitno mu je bilo, da Mladen vidi Janka in da se mu bode po tem mōči ravnati. Ko je Mladen prečital ta list, ni se mu niti vzbudila pozornost na tega Janka, mislil, da utegne biti to kak prijatelj njega hiše, kateremu Katanič ne vé pravega imena. Samo jedna stvar se mu je zdela čudna: ne govor o „podjetji“, ampak nenavadno dolgo pismo Kataničovo. Odkod to? Ali že za pol ure gre v svojo pisarno, zamisli se v posel in čisto pozabi na Kataničovo pismo z Jankom in podjetjem, ne da bi zapazil podrtanih besedij „čim prej.“

* * *

V mraku tretjega dne po onem Kataničevem pismu in po Marijinem odhodu v selo, ko Janko najživahneje vreja svoja pisma in premišlja, „s kako peklensko pripravo bi razoril svoje bedno srce“, spreha se Katanič s poročnikom po glavnem drevoredu. Poročnik zmagoslavno pripoveduje, kako ga

Marija kaka dva, tri dni ostreje pogledava: „Dober znak, fiksira me!“ in trdi, da je njemu mōči zadobiti ljubezen vsake ženske na svetu: „Mlad sem, grd nisem,“ a v sebi si misli: „Menda nisi brlav, da ne bi videl, kako sem lep!“ „Oficir sem, a vse ženske so neumne na oficirje, pa še konjik!“ Katanič bi ob drugih prilikah užival v takem pripovedovanji in celo izzival poročnika, da čveka dalje, ali nocoj je preveč zamišljen in resen. Hitro se poslovi od njega in gre v svojo sobo, premišljuje, kako bi Mladena iznova povabil, naj pride, „ker je že skrajni čas!“ Da bi mu razodel resnico, — „to bi ga ubilo, a stvar se dá še popraviti.“ Ali kaj mu je storiti, kako prijeti? Že so ga izdale vse kombinacije, kar bi ga bil skoro povozil voz, raz kateri skoči — Mladen!

Da ga je kdo dobro premotril tisti večer, ko je privel Marijo v toplice, opazil bi, da je sedaj še bolj suh in bled in da so se mu obrvi gosteje in močnejše povsile na oči.

Katanič postoji kakor okamenel, udari se najprej po čelu, potem z dlanjo ob dlan, nato objema Mladena.

Mladen se plaho ozre:

— Moja žena?

Tirolsko-predarlska deželna bramba.

Vlada je začetkom tekočega deželnozbornskega zasedanja predložila deželni zboroma, tirolskemu in predarlskemu, zakonski načrt o reorganizaciji tirolsko-predarlske deželne brambe. Vojaški odsek predarlskega deželnega zbora je vladno predlogo izdatno prenašal. Izmej dodanih določb je zlasti omeniti te le: Pri cesarskih lovcih in deželnih strelcih smejo samo Tirolci in Predarlžani služiti. Ob nedeljah in praznikih voditi je vojake v cerkev, oziroma jim dati priliko, da zadostijo verskim svojim dolžnostim. Kdor je vojake trpinčil in kakorkoli sodeloval pri kakem dvoboju, ne more postati častnik in podčastnik in to ostati. Ta zadnja določba pač ne bo zadobila zakonite veljave, ker bi sicer tirolski lovci in strelci ne imeli častnikov, k večjemu take, kakršni so popisani v „4000“.

Cerkvenopolitične homatije na Ogerskem.

Včerajšnja seja poslanske zbornice ogerske je bila jako živahna. Vršilo se je nekako glasovanje za poskus o cerkvenopolitičnih predlogih in to glasovanje je po trditvah vladnih organov pokazalo, da ima vlada, vsaj sedaj še, večino na svoji strani, kar pa ni povsem resnično. Poročevalec pravosodnega odseka je predložil odsekovo poročilo o uredbi zakonskega prava in nasvetoval, naj se to poročilo svoj čas postavi na dnevni red, ne da bi se prej o njem posvetovali še kaki odseki. O tem se je unela burna razprava. Ugron in grof Apponyi sta ugovarjala, povdarjajoč, da se tekoče zasedanje že te dni konča in da ni smeti preudicirati sklepom pribodojega zasedanja, zlasti ker bi sicer morda razprave o tej stvari ne bile več mogoče. Polonyi in drugi so bili za poročevalčev nasvet, češ, da je v interesu domovine, da se stvar čim prej reši. Pri glasovanju je za poročevalčev predlog ustala skoro vsa zbornica, mej temi najodločnejši nasprotniki civilnega zakona, grof Julij Szapary, baron Bela Atzel, grof Apponyi itd. Vladna zmaga torej ni tako velika, kakor naznanjajo njeni listi. To glasovanje ni pokazalo, ali ima vlada trdno večino na svoji strani, ampak le, da grof Apponyi še ni odločilnega upliva zadobil. Po glasovanju je vlada zaključila zasedanje. Prihodnje zasedanje se začne v četrtek.

Vnanje države.

Rusko-nemška trgovinska pogodba.

Ruska vlada je gledé carin na nemške industrijalne izdelke nekoliko odnehala od prvotnih zahtev, isto tako Nemčija gledé carin na rusko žito in vsled te obojestranske popustnosti se je doseglo porazumljenje in za doto 10 let dogovorila trgovinska pogodba. Kakor znano, je Nemčija gledé te pogodbe razdeljena v dva silno nasprotna si tabora. Industrijalni krogi so za pogodbo, agrarni proti njej. Skleneno pogodbo mora še državni zbor odobriti, a je-li to tudi stori, še ni gotovo, dasi se je nemški cesar že osebno zanjo angaževal. Pri nekem dineju je s prav temnimi barvami slikal posledice eventualne odklonitve in poudarjal, da prepovedujeta patrijotizem in čustvo politične odgovornosti parlamenta odklonitev.

Angleška in Egipt.

Konflikt, ki je nastal mej angleško vlado in egiptskim kedom, še vedno ni poravnán, dasi je njega pravi prouzročitelj odstranjen. Kediv je naročil ministru unanjih del, naj razpošlje vsem velešilam noto, v kateri naj pojasni ves konflikt in naj poudarja, da se je kediv uklonil le sili, da pa zmatra stališče, katero je zavzel v tem sporu, za jedino pravo. Ker bi se vsled te note nasprotstvo mej angleško vlado in kedom le poostriilo, se je Anglija obrnila do turškega sultana s prošnjo, naj on posreduje, da se spor izlepo poravná. Sultan je ustregel tej želji in naročil svojemu zastopniku v Egiptu, Muktar-paši, naj v tem zmislu upliva na kediva.

— Odpotovala je k nekim Tvojim sorodnikom tu gori v selo.

Mladen plača voznika. Prime Kataniča izpod roke in ga molče povede po prvi stezi, katera drži od gostilne v park. Nikogar ni videti. Mladen vzame poročnikovo pismo iz žepa in je molče ponudi Kataniču. Katanič niti ne pogleda dobro v list, že mu ga vrne:

— Vem!

Mladen ga prepadeno pogleda. Katanič se stori ravnodušnega:

— Laže ta pes! Vem jaz, kdo je to! Pokažem ga tudi tebi. Res, da je nekaj na stvari — Katanič se vije v jezik — to je, nič ni ... nekaj je ... izgleda, se pravi, kakor da je ... ali nič, nič hudega!

Prideta nasproti vodnjaka. Blizu njega sedi Janko zamišljen, z zaprto knjigo v roki.

— To je on! reče Katanič in pokaže Janko Mladenu.

Uprav ta hip položi Janko knjigo na klop in gre k vodnjaku, da si natoči kupico vode.

Nikogar ni blizu naokolu. Katanič se oprezno ozre. Vzame knjigo s klopi, vtakne si jo pod suknjo in gre dalje, ne oziraje se in živahno govore ter gestikulujé

(Dalje prih.)

Dopisi.

Iz Celja, 7. februarja [Izv. dop.] (Še je denkrat o najnovejši afêri.) Prejeli smo nov dopis o tej afêri in priobčujemo ga, da se stvar na vse strani pojasni. Dopis slôve: Osupnjeni smo bili, čitaje dopis v cenjenem listu z dne 5. t. m. gledé dogodka mej tremi tukajšnjimi dijaki: Wagnerjem, Hoiselom in Serncem, ker je poročilo v bistvu napačno. Društvo nemških gimnazijcev, ki že precej dolgo rogovili v Celju, in proti kateremu je ravno zadnje dni bila nekaka kratka disciplinarna preiskavica, je v svojih pravilih imelo tudi določbo, da noben nemški dijak ne sme občevati s sinom dra. Sernca, šele 15 let starim dijakom 5. šole, in to pod globo 20 kr. Osmošolec g. Hoisel pa je, čeravno Nemec, zmatral tako postopanje za nedostojno, in je neprenehoma javno občeval z Gvidonom Serncem. Tako sta tudi na pustno nedeljo dopoldne hodila skupaj proti gimnaziji, iz katere je prišlo mnogo nemških dijakov na čelu jim sin okrajnega glavarja Wagaerja. Ta, ki je mladega Sernca že pri drugi priliki žalil, je proti Hoiselu in Serncu zaničljivo rekel „Eine nette Gesellschaft“. Hoisel je šel za Wagaerjem, ga interpeloval in ko ni dobil dovolj pojasnila, se je krepka njegova roka dotaknila Wagnerjevega lica nekako za uhom tako, da je to lice na zadeti strani cvetelo v živih barvah. Ne da bi odobral kľofutanja, vendar se mora hvaliti moško postopanje mladega g. Hoisela, ki se neče uklanjati terorizmu nemških dijakov, gojenem od znanih Celjskih kričavev in tudi zlasti od jednega novo došlih nemških profesorjev, nego da javno vzlic vsemu hujskanju občuje s slovenskimi dijaki. Sicer je neki drugi nemški dijak na cesti že pred dvema mesecema tudi že psoval mladega Sernca in nekega drugega slovenskega dijaka s psovko „Windische Luder“. Stvar se je ravnatelj naznanila, ker se pa čisto nič ni slišalo o kaki kazni dotičnih nemških dijakov, se je Sernčev oče izrazil, da bode za naprej vedno neposredno pri sodišči tožil, ako kdo še napada njegovega sina! To v majhno pojasnilo o jako tužnih razmerah na tej gimnaziji, in v popravek krivice, katera se je storila vrlemu Hoiselu v omenjenem poročilu!

Iz učiteljskih krogov 4. februarja. [Izv. dop.] (Nemškutaraka prekanjenost.) „Laibacher Schulzeitung“ zdihuje v prvi svoji letošnji številki, da kranjsko učiteljstvo premalo podpira ta, za kranjsko šolstvo prepotrebni (!) list, ter oblastno zahteva od učiteljskih tovarišev, naj se ne samo pridno naročajo, marveč tudi dopisujejo temu listu. Kaže se, da se tega lističa poprijemlje neka materijalna in duševna jetika. Ta organ nemškutarških učiteljev na Kranjskem oblastno prezira slovenski jezik in poučuje kakor diktator slovensko učiteljstvo, kako naj na slovenskih šolah slovenski deci utepa preblaženo nemščino v glavo in v srce. Seveda so slovenski učitelji gospodom pri „Laibacher Schulzeitung“ nekaki pedagogi nižje vrste, katerim morajo oni s svojo modrostjo na pomoč priti in jih še pri pouku slovenske mladine voditi! Ker pa so duševni velikani in sotrudniki „Laib. Schulzeitung“ učiteljstvu dobro znani, vabijo slovenske učitelje v svoje kolo, ter si celo izposodijo razpravo za svoj listič od Poljaka P. Odelga, katero slovenskim učiteljem tako-le priporočajo: „Izvajanja pisateljeva se tičejo v prvi vrsti utrakvističnih šol v poljskih krajih Šlezije; tu razvita načela pa so tako splošno veljavna, da svojim tovarišem na slovenskih šolah ne moremo dovolj priporočati, da bi si osvojili te nasvete in se po njih ravnali pri poučevanju nemškega jezika. Potrudili se bomo vrh tega, da tej teoretični razpravi dodamo našim razmeram primerno praktično navodilo. „Kako vesleskrbni so nemški gospodje za nas učitelje na slovenskih šolah, ki se imamo ukvarjati z nemškim poukom slovenske dece“. Mi bi tem duševnim beračem svetovali, naj nas slovenske učitelje v miru pustijo, ker le nam je razsojati, kako in koliko naj se na slovenskih šolah nemški jezik poučuje, ker le mi dobro poznamo materijal in razmere, s katerimi imamo računati; sirote okolu „Schulzeitung“ naj svojo učenost in pedagogično spretnost prodajajo svojim nemškim kolegom ter se, oziraje na faktične razmere na Kranjskem, obrnejo na nasprotno polje in v korist nemškemu prebivalstvu in na nemških šolah službujočim učiteljem razpravljajo, kateri je pravi pot za hitro, gotovo in trajno priučenje slovenskega jezika na nemških šolah. Nemški učitelji naj dejansko pokažejo, kaj znajo, potem naj se nam slovenskim učiteljem kot praktični učitelji s svojo metodo predstavijo. Dokler pa vidimo, kake duševne reve so ti domišljavci, dotlej naj pa molče in naj ne kažejo svoje nagôte. Saj bi morali vendar že vedeti, da se vse slovensko učiteljstvo na Kranjskem le zaničljivo krohota, kadar oni katero zinejo. Učiteljice in učitelji na slovenskih šolah morajo materijalno in duševno podpirati slovenske liste in sramotno je, ako je kdo naročen na „Laibacher Schulzeitung“, za „Popotnika“ in „Tovariša“ pa nima par kron. Žalostno je, da ravno naše gospodične svojo modrost zajemajo rajše iz nemškega lista, nego iz slovenskega in da marsikatera „Popotnika“ in „Tovariša“ le po imenu pozna, pri vsem tem pa je vesela, da uživa slovenski kruh in poučuje slovensko mladino. Čas je že, da se tudi učiteljice zavedajo svojih dolžnostij nasproti narodu, mej katerim žive. V slovenskih šolah mora otrok slovensko misliti, slovensko čutiti in slovensko govoriti; nemškega jezika se more le na podlagi svojega národnega slovenskega jezika učiti. Kaj pomaga otroku, da zna mnogo tujih nemških besed, stavkov, celo pesmi na pamet žlobudrati, a njih pomena ne vé? Doba nemškutarije, v kateri ste slovenski deci ubijali duha in razum, se ne povrne, kakor tudi ne doba učiteljske sužnosti. Vašim nazorom „poljski (pri nas slovenski) otroci se morajo v šoli navaditi nemški misliti, nemški čutiti in nemški hoteti.“ upirali se bomo vedno, dokler učitelji na nemških šolah faktično ne pokažejo, da se nemški otroci na nemških šolah pri pouku v slovenščini navadijo slovenski misliti, slovenski hoteti in slovenski čutiti. Dosedanja skušnja nas nasprotno uči, da celo na nemških šolah naše slovenske dežele otroci se ne naučé pravilno nemško govoriti, marveč zunaj šole govore nemški ali slovensko narečje in po končani šolski dobi niti najkrajšega pisma nemško pravilno spisati ne znajo. Čudimo se, kako torej nemške kapacitete pri „Laib. Schulzeitung“ od slovenskih šol več zahtevajo, nego od svojih nemških. Pometajte pred svojim pragom in pustite slovenske šole in učiteljstvo pri pouku mladine v miru. Mi ne potrebujemo vaših nasvetov, ker naša lista „Popotnik“ in „Tovariš“ bodeta že skrbela, da bo slovensko učiteljstvo posluževalo se v dosego svojih smotrov najboljše, z naravo in človeškim razumom soglasne metode; učiteljstvo na slovenskih šolah bo pa samo razsojevalo, kako ima delovati, da bodo uspehi na slovenskih šolah v vseh obligatnih in neobligatnih predmetih kolikor možno dobri in trajni. Obžalovati je samo, da imajo učitelji s takimi nazori toliko slovenskih otrok v svojih krempljih in da nihče proti temu ne protestuje, da te slovenske otroke uče sistematično „nemški misliti, nemški hoteti in nemški čutiti.“ Da to ni intencija šolske uprave, o tem ni dvoma, a tega neče nihče opaziti zato, ker so dotični gospodje zapriseženi nemškutarji.

Domače stvari.

— (Deželni zbor kranjski) ima jutri, četrtek dne 8. t. m. svojo X. sejo. Dnevni red obseza poročila deželnega odbora (pril. 61—64.), poročila finančnega odseka o napravi zavoda za gluho-neme in slepe otroke, o oskrbljenosti nekaterih dolenskih občin z vodo, in o uravnavi reke Vipavščice, poročila upravnega odseka o nekaterih cestnih zadevah in konečno odseka za letno poročilo dež. odbora o raznih poglavjih in §§. Začetek seji je ob 10. uri zjutraj.

— (Maskarada Ljubljanskega „Sokol“a.) Da je bila jako srečna misel odbora, dati „Sokolovi“ maskaradi neko jednotno lice v dekoraciji in vsej osnovi, pokazala je včerajšnja sijajno uspela zadnja predpustna veselica. Kakor vsako leto, bila je Sokolova maskarada tudi letos najbolj obiskana in najbolj animirana izmej vseh Ljubljanskih enakih zabav. „Sokol“ obdržal je tudi včeraj zmagonosno prvenstvo nad vsemi društvi, njegova včerajšnja maskarada se je vredno pridružila tolikim njenim briljantnim prednicam. Že originalna in dovtipna vabila vzbujala so obče zanimanje in „Komarjeva nedelja“ v šiski zbrala je toliko obiskovalcev, da so sicer ne baš tesni prostori starega strelišča postajali nezadostni in je nastala včasih prava gužveča. Število obiskovalcev bilo je toliko, kakor malokdaj, bilo jih je gotovo okolu 800, krasnih elegantnih mask, ženskih in moških pa tudi jako lepo število. Kadrilje pred polnočjo plesalo je blizu 130 parov, a tudi po polnoči bilo jih je pri obeh še nad 100 parov. Plesalo se je vztrajno do ranega

jutra. Sokolove maskarade so na glasu radi elegancije in raznovrstnosti krasnih ženskih mask, ki jim dajejo neki posebni čar, a včeraj je tudi moških mask bilo mnogo in nekatere prav originalne. Izmed skupin omenjamo „Gigerle“, „Planince“ in izborni „Circus Fumagalli“ z raznimi produkcijami. Za „Narodni dom“ delovala je izborna znana tverka J. C. Juvanič v kolibi „pri dobri kapljici“. Toliko za danes. Prihranivši si obširno poročilo za jutri, omenimo, da so maskarado počastili s svojo navzočnostjo odlični dostojanstveniki: dvorni svetnik Schermerl, deželni glavar Detela, deželnega sodišča predsednik Kočevar, brambovski polkovnik baron Gall, župan Grasselli, trgovinske zbornice predsednik Perdan, podžupan Petričič, deželni odbornik dr. Vošnjak, državna poslanca dr. Ferjančič in Kušar, nekateri deželni poslanci in mestni odborniki itd. Tudi vseh rodoljubov bilo je mnogo iz raznih krajev, med njimi zastopniki bratskega „Celjskega Sokola.“ Z jedno besedo: včerajšnja maskarada bila je vredna sijajnih tradicij o najlepših dosedanjih zabavah te vrste, katere je celó prekosila in s tem je vse povedano.

— (Slovensko gledališče.) Kakor smo že naznanili, nastopi jutri, četrtek v veseloigri „Jednajsta zapoved“ priljubljeni komik Zagrebškega gledališča gosp. Václav Anton kot gost na našem slovenskem odru. Brez dvoma nam je pričakovati prav zanimivega in veselega gledališkega večera. V soboto nastopi g. Anton v drugič v igri „Ugrabljene Sabinke“.

— (Sanatorium mucorum) bode tudi letos, kakor običajno, in sicer pri „Zvezd.“. Ker bode brez dvojbe marsikateri čutil potrebo „mačji stok“ ozdraviti, opozarjamo p. i. čitatelje na Sokolovi poziv na zadnji strani.

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista je poslal: Iz Kranja g. Juraj Režek 30 kron, katere je nabral „ciganski tercet“ na maskaradi v Kranji. Živili rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— (Gledališki vlak v Ljubljano.) Tudi letos se je sprožilo med štajerskimi Slovenci vprašanje, bi se li ne osnoval zopet gledališki vlak v Ljubljano, kakor lansko leto ob tem času. Ker je lauski tako lepo uspeši vlak ostal vsem udeležnikom v najlepšem spominu, utegne se letos oglašiti zadostno število izletnikov. Celjska „Domovina“ pozivlje vse one rodoljube, ki se žele udeležiti takega gledališkega vlaka, da se oglasi. Potem bi se ukrenilo vse potrebno.

— (Dolenjske železnice.) V preteklem mesecu zaznamovati je osebni kakor tovarni promet zelo ugodnim, in vse kar more, posluži se železnice. Občinstvo se kaj pohvalno izjavlja o ugodnostih, ki mu jih ponuja vožni red tako gledé odhoda kakor prihoda osebnih vlakov. — Razna dela, ki so do zdaj na Grosupeljsko-Novomeški progi zastala, nadaljevala se bodo odlej redno. — Tovorni vlaki dovažajo po novem letu od 40—60 voz plemoga iz Kočevja, valed tega pa bode družba sedaj tudi število delavcev v jamah pomnožila za kakih 50 do 60.

— (Podpora poljedelskega ministerstva.) Poljedelsko ministerstvo podelilo je kmetijski podružnici v Rovtahn nad Logatcem za ondotno drevesnico 150 gld.

— (Novo gasilno društvo) ustanovilo se je v Leskovci pri Krškem s slovenskim poveljstvom.

— (Nesreča.) V gozdu pri Česenjci v Kranjskem okraji ponesrečil je pri sekanji nekega drevesa gostač Miha Pintar iz Studenega. Našla ga je njegova žena mrtvega v gozdu. Krivda o nesreči ne zadeva nikogar.

— (Zdravstveno stanje.) V Radovljiškem okraji zbolelo je od početka leta nad 4600 oseb za hripo, izmed katerih jih je 5 umrlo. V Logaškem okraji je hripa že precej ponehala. Zbolelo je skupaj nad 4000 oseb, izmed katerih jih je 10 umrlo. Bolnih je še 585 oseb. — Tudi na Gorenjskem se hripa razširja, posebno v Cerkljah bil je skoro v vsaki hiši kak bolnik. Vender bolezen ni huda.

— (Poštne šale.) Na Celjski pošti si usojajo nekateri uradniki izvajati čudne šale. Tako se je dogodilo nedavno, da je pismo neke Celjske odvetniške pisarne, namenjeno g. J. Č. posestniku na Klanec pri Dobrni, romalo z nemško opazko „welche Dobrna und letzte Post?“ na Hrvaško, akopram je bilo ime pošiljateljevo tiskano na zavoju in je Dobrna pri Celji celo na nemški katastralni mapi in na nemškem zemljevidu generalnega štaba zaznamovana s tem imenom. Da bi torej poštni

uradnik v Celji ne vedel za to, komaj dve uri oddaljeno postajo, ni misliti. Res bi ne škodovalo, če bi se take šale preprečile z energično disciplinarno preiskavo.

— (Ziljska železnica.) Pod naslovom „Gailthalbahn Arnoldstein-St. Hermagor“ ustanovilo se je dne 29. m. m. delniško društvo, kateremu je naloga zgraditi in vzdrževati normalnotirno lokalno železnico od postaje Podkloštrum na državni železniški progi Trbiž-Beljak do Sv. Mohorja v Ziljski dolini. Družbina glavnica je ustanovljena z 400 000 gld in je sestavljena iz 1500 prioritetnih delnic v znesku 150.000 gld. in 2500 glavninskih delnic v znesku 250.000 gld. Družba sme izdajati po 4% se obrestujoče prioritetne delnice v znesku do 1⁹/₁₀ milijona gld., ki se izplačujejo nazaj v 75 letih. Državna uprava, ki garantuje 4% obrestovanje prioritetnih delnic in obilicij, pošlje jednega člana v upravni odbor. Tudi deželni odbor koroški ima višilni glas v upravnem odboru, ker je podpisal za 100 000 gld. glavninskih delnic.

— (Goriške šole.) Svoj čas je mestna občina Goriška ustanovila dve novi italijanski ljudski šoli, ne da bi imela za to potrebnega dovoljenja. Dež. šolski svet goriški je valed tega ukazal zapreti dotični šoli. Mestna občina se je zoper to odločbo pritožila na naučno ministerstvo, ki pa je pritožbo zavrnilo, zajedno pa dovolilo, da se dotični šoli šele koncem šolskega leta zaprejo. Za Italijane je to prav čuten poraz, tembolj, ker so ti šoli ustanovili samo zatagadelj, da bi jim ne bilo treba ustanoviti slovenskih.

— (Razpisane službe.) Na Ljubljanski petrazredni nemški dekliški šoli razpisano je IV. učit. mesto s plačo III. razreda. — Prošnje uložiti je do 15. marca t. l. na c. kr. mestni šolski svet Ljubljanski. — Pri c. kr. finančnem vodstvu v Ljubljani izpraznjeno je mesto finančnega svetnika v VII. čin. razredu, eventuelno fin. tajnika v VIII. fin. komisarja ali davčnega nadzornika v IX. in fin. koncipista v X. čin. razredu. Prošnje je vložiti do konca meseca pri predsedstvu fin. vodstva.

**Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Razne vesti.

* (General Gurko,) guverner Varšavski, ki je bil poslednji čas opasno bolan, je že skoro po polnoma ozdravel in bode v kratkem lahko zopet nastopil v svoji službi.

* (Grozna eksplozija dinamita) se je pripetila v vasi Cerro poleg Montevidea v Braziliji. Razletelo se je v zrak skladišče razstreliv nekega Angleža. V tem skladišču je bilo blizu 15.000 kilogramov dinamita. Prva eksplozija bila je le neznačajna in so iz bližnje trdnjave odšli vojaki na pomoč, ko se je pokazal ogenj. Predno pa so prišli blizu, nastala je druga strahovita eksplozija, ki bi bila gotovo vse uničila. Na srečo so prebivalci bližnjih hiš pobegnili takoj iz početka, ko so zaznali ogenj in so le nekatere osebe bile lahko ranjene. Ker je bilo skladišče močno zidano, je zdaj 20 metrov v presežku široka in 5 do 6 metrov globoka jama. V Montevideu bil je zavladal neizmerno strah in so skoro pri vseh hišah okna razbita.

* (Bogata dedščina.) Pred kakimi petdesetimi leti je nek markiz Banzzi v Bologni, sila bogat človek, vzel v svojo službo zakonska Barbieri. Žena Barbierijeva je koj potem povila hčerko, a mož nje je dvomil o legitimnosti otrokovi in si je to tako vzel k srcu, da je nekega dne iz Bologne izginil kar brez sledu. Žena je ostala s hčerko v hiši markizja, ki je pred petimi leti umrl. Stara gospa in nje že 46 letna hči živeli sta odslej o zaslužku hčerinem, ki si je kot šivilja zaslužila vsakdanjega kruha. Glavni dedič po markiju je bil nek grf della Somaglia, ki ima več graščin blizu Bologne. Pred kratkim je dobila Barbierijeva od nekega notarja v Milanu brzojavko, v kateri ji je naznanil, da ji je valed kodicila v oporoki markiz Banzzi pripadla vsota 800 000 frankov, ki je sedaj z obrestmi narasla na več nego milijon frankov. Grf Somaglia je že telegrafično nakazal to svoto Barbierijevi, ki more zdaj s svojo hčerjo brez skrbi gledati v bodočnost. Slednja jedino obžaluje, da je pred nekoliko dnij stopila v zakon z nekim — čevljarjem in sicer zgolj zato, da dobi neko doto, ki jo izplačuje pobožna družba ubogim, brezmadežnim nevestam. Nje mož, čevljar, pa ni prav nič žalosten zavoljo tega, da se je sreča v tem slučaju tako zakasnila.

* (Čela rodbina umorjena.) V Ostüdkirchnu našli so čelo rodbino nekega najemnika umorjeno, namreč šest oseb. Morilci, ki so odnesli 15.000 frankov gotovega denarja in mnogo dragocenosti, izginili so brez sledu.

Književnost.

— „Matica Slovenska“ začela je te dni razpošiljati društvene knjige za leto 1894. Društveni dobe 3 knjige in sicer: Letopis za leto 1893, uredil Anton Bartel, str. 306; — Slovenska zemlja, opis slovenskih pokrajin v prirodnoznanstvenem, statističnem, kulturnem in zgodovinskem oziru, I. del, Poknežena grofija Goriška in Gradiščanska, spisal S. Rutar, str. 131, z dvanajstimi podobami; — Zabavna knjižnica, zvezek VIII, Z ognjem in mečem, poljski spisal Henrik Sienkiewicz, preložil M. M., del III. in IV., str. 213. — O teh knjigah spregovorimo tekom prihodnjega tedna kaj več.

— „Ljubljanski Zvon“ prinaša v svoji drugi številki poleg lepih pesmij, katere so zložili Rástislav, S. L. Mozirski, Zamejski, Slavomir in Davorinov, nadaljevanja prejšnjih povestij in zabavno-poučnih spisov. Izmed povestij bode najprej omenjena krasna uvodna povest dr. Ivana Tavčarja „V Zali“, katere dejanje se vrši v protestantski dōbi na Kranjskem, potem pa Janka Kersnika kriminalna povest „Očeto greh“, za katero se izredno zanimlje slovensko občinstvo. Lepi sta tudi povesti „Strte peruti“ in „Svatba na Selih“; snov prvi je pisateljica Márica vzela iz učiteljičinega življenja, v drugi pa Podgoričan opisuje kmetsko življenje ob poslednji okupaciji, ki so morali naši mladeniči v Bosno. — Članek „Iz domače zgodovine“ prof. Ivana Vrhovca poroča, kakó sta se zasadila v Ljubljani drevored za šolami in Lattermanov drevored; na ta članek sosebno opozarjamo mnogoštevilne prijatelje domače zgodovine, kateri itak po pravici čislajo ime pisateljevo. V članku „Novi Rim in ostanki starega Rima“ opisuje prof. S. Rutar v zanimljivi obliki rimske cerkve, v „Herondovih mimiambh“, strogo znanstvenem spisu, pa prof. R. Perušek razpravlja o življenji doslej malo ali nič znanega grškega pesnika Heronde. Sicer čitamo še prof. V. Bežka korenito pisano oceno „Sketovih čitank I.—IV.“ in prof. M. Valjavca dostavke k tretjemu seštiku Wolfovega slovarja; „Listek“ prinaša na sedmih straneh različne ocene in druge književne beležke. — Druga številka „Ljubljanskega Zvona“ je torej toli bogata in raznovrstna, da je izvestno nobeden čitatelj ne položi nezadovoljen iz rok!

— „Matice Slovanská“. Došel nam je tretji sešitek te česke v pravem pomenu besede ljudske knjižnice, v katerem je natisneno nadaljevanje „Novel“ Svet. Hurbana Vajanskega. „Matice Slovanská“ velja na leto 2 gld. 50 kr. Izhaja dvakrat na mesec v seštkih obsežnih po tri tiskane pole. Upravištvo je v Olomuci na Moravi.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Idrija 6. februvarja. Nezaupnici, dani Hohenwartu, nasprotniku občne volilne pravice, se pridružujejo Idrijski delavci.

Idrija 7. februvarja. Za izrečeno nezaupnico nasprotniku volilne reforme kličejo: Živel gorenjski volilci! Idrijski kovači.

Linc 7. februvarja. Dež. zbor bavi se je včeraj z dopisom, s katerim je namestnik naznanil dež. glavarju, da deželnozborske resolucije gledé kršenja ustavnih pravic dijakov-častnikov, ne more predložiti ministerstvu, ker deželni zbor v takih rečeh ni kompetenten. Poročevalec Ebenhoch je nasvetoval, naj se izreče, da namestnik ni bil opravičen tako postopati, kar se je z veliko večino vzprejelo.

Rim 7. februvarja. Radikalna stranka namerava v prihodnjem zasedanju parlamenta predlagati, naj se vsi člani bivšega Giolittijevega ministerstva tožijo radi kršenja zakonov in ustave. Glavne točke zatožbe bi bile: 1) vladno prikrivanje faktičnega finančnega stanja; 2) dogodki v Aigues-Mortessu; 3) udeležba prestolonaslednika pri nemških vojaških vajah v Mecu; 4) dogodki v Siciliji; 5) postopanje gledé bančnih škandalov.

Rim 7. februvarja. V Ponteviku pri Bresciji bili včeraj krvavi izgredi. Več oseb ranjenih. Orožniki so zaprli prouzročitelje, same znane anarhiste.

Pariz 7. februvarja. „Figaro“ javlja, da je bivši častnik francoske mornarice izumil novo puško, ki glede učinka nadkrilja vse dosedanje puške.

Bratje Sokoli!

Danes na pepelnico
je običajni
„Sanatorium mucorum“
pri Ferlincu.
Začetek ob 8. uri zvečer.
Na zdar! Odbor.

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene Elizabetne kri čisteče pile, (1112—11)

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporo-
čano lahko čistilo, raztaplajoče sredstvo. —
1 škatljica à 15 pil velja 15 kr., 1 zavoje = 120
pil 1 gld. a. v. — Pred ponarejanjem se
jako svari. — Zahtevaj izrecno Neu-
stein-ove Elizabetne pile. — Pristne so
samo, če ima vsaka škatljica rdeče
tiskano našo protokolovano varstveno
znamko „Sv. Leopold“ in našo firmo:
Lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj,
mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse. —
V Ljubljani se dobivajo pri g. lekarju G. Piccoli-ji.

Začetek ob 1/8. uri zvečer.

Štev. 43. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 571.

V četrtek, dne 8. februarja 1894.

Gospod **Vaclav Anton**, član „Narodnega dežel-
nega gledališča“, profesor mimike na „Glasbenem
zavodu“ v Zagrebu, kot gost.

Jednajsta zapoved.

Burka v treh dejanjih. Češki spisal Ferd. František Šam-
berk. Poslovenil S. S. Režiser g. Ignacij Borštnik.

Začetek točno ob 1/8. uri, konec ob 10. uri zvečer.

Dramatično društvo.

Pri predstavi svira orkester slavnega pešpolka Leopold II.,
kralj Belgijcev št. 27.

Ustoppina:

Parterni sedeži od I. do III. vrste 1 gld., od IV. do VIII.
vrste 90 kr., od IX. do XI. vrste 80 kr. — Balkonski sedeži
I. vrste 70 kr., II. vrste 60 kr., III. vrste 50 kr. — Gale-
rijski sedeži 30 kr. — Ustoppina v lože 70 kr. — Parterna
stojišča 50 kr. — Dijaške in vojaške ustoppine 30 kr. —
Galerijska stojišča 20 kr.

Sedeži, lože in ustoppine se dobivajo v stari čitalniški trafiki
v Šelenburgovih ulicah in na večer predstave pri blagajnici.
V abonement na sedeže se ustopi lahko vsak dan.

Blagajnica se odpre ob 7. uri zvečer.

Prihodnja predstava bude v soboto, dne 10. februarja 1894.

Tujci:

6. februarja.

Pri **Malléi**: Radnitzky, Horowitz, Franki, Loring,
Schmidt, Uilmann, Breisach z Dunaja. — Ecker iz Brna.
— Oblak iz Gradca. — Schink iz Zagorja. — Pogačnik iz
Novega Mesta.

Pri **Stonu**: Majdič, Hribar iz Celja. — König z
Dunaja. — Storch iz Berolina. — Kleinlercher iz Gradca.
— Dr. Temnik iz Kamnika.

Pri **bavarskem dvoru**: Cof iz Kranja.

Pri **južnem kolodvoru**: Färber z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

V deželni bolnici:

1. februarja: Janez Židan, delavec, 58 let. — Tine
Grojdeck, gostič, 80 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
6. febr.	7. zjutraj	743.3 mm.	-1.6° C	sl. vzh.	obl.	
	2. popol.	743.1 mm.	3.8° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	745.5 mm.	-0.4° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 0.6°, za 1.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 7. februarja t. l.

Skupni državni dolg v notah.	97 gld. 85 kr.
Skupni državni dolg v srebru.	97 " 70 "
Avstrijska zlata renta.	120 " 35 "
Avstrijska krona renta 4%.	97 " 40 "
Ogerska zlata renta 4%.	117 " 55 "
Ogerska krona renta 4%.	94 " 85 "
Avstro-ogerske bančne delnice.	1016 " — "
Kreditne delnice.	358 " 50 "
London vista.	125 " 55 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark.	61 " 35 "
20 mark.	12 " 26 "
20 frankov.	9 " 95 1/2 "
Italijanski bankovci.	43 " 40 "
C. kr. cekini.	5 " 93 "

Dne 6. februarja t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197 " 50 "
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 " 50 "
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	122 " 25 "
Kreditne srečke po 100 gld.	194 " 50 "
Ljubljanske srečke.	24 " — "
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 " 50 "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	155 " 25 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	274 " — "
Papirnat rubelj.	1 " 85 1/2 "

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Zahvala.

Za mnoge dokaze osobitega in iskrenega so-
čutja in za mnoge darovane vence povodom po-
greba gospoda

Antona Franzl-a

c. kr. gimnazijalnega sluge, lastnika srebrnega
zaslužnega križca,

izrekajo podpisani gg. profesorjem in dijakom
c. kr. višje gimnazije, potem vsem pokroviteljem,
prijateljem in znancem najglobljejo zahvalo.

V Ljubljani, dne 6. februarja 1894.

(156)

Zalujoči ostali.

Poštne znamke

ki se v misijske svrhe ali pa za družbo sv. Cirila
in Metoda nabirajo, se kupujejo. (146—2)
Ponudbe vzprejema upravnštvo „Slov. Naroda“.

Zahvala in priporočilo.

Vsem onim velepoštovanim gospodom, s katerim
sem imela dosihdob opraviti, se za izkazano mi zaupanje
zahvaljujem in prosim, da bi se isto zaupanje izkazovalo
tudi moji naslednici gospe Teresiji Nowotny-Jevi
(Gradišče št. 2), katera si bode vedno prizadevala, streči
samo s solidnim, najboljšega priporočila vrednim službenim
osobjem vsake kategorije. Iščejo se kuharice.

Z velepoštovanjem

(155—1) gospa Katarina Egy.

Rabljene, a še dobro ohranjene

stružnice

(160—1)

se kupujejo v mizarnici kranjske stav-
binske družbe na Vrtači.

Na najnovejši in najboljši način

umetno

(694—61)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombo-
vanja in vse zobne operacije, — odstranjuje
zobne bolečine z usmrtenjem živa

zobozdravnik A. Paichel,

poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, I. nadstr.

Pisar

nemškega in slovenskega jezika v besedi in pisavi
zmožen, se pri tem sodišči z mesečno plačo 30 gld.
tako vzprejme. (152—2)

C. kr. okrajno sodišče v Sevnici

dne 4. februarja 1894.

Konjak.

Konjak, kateri se pri nas prodaja, je navadno
židovski, zdravju škodljiv izdelek. Kdor
želi kupiti

res fin, iz čistega vina dobljeni konjak
vpraša naj za naslov prodajalcev v upravnštvu
„Slovenskega Naroda“.

Dr. Friderika Lengiel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, ka-
teri teče iz breze, ako se navrti
njeno deblo, je od pamtveka
znan kot najzdravnejše lepilo;
ako se pa ta sok po predpisu
izumitelja pripravi kemičnim po-
tom kot balzam, zadobi pa ču-
dovit učinek.

Ako se namaže zvečer ž
njim obraz ali drugi deli polti,
oči se že drugi dan ne-
znatne luskine od polti, ki postane vsled
tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in ko-
žave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podo-
ljuje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo
pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečino, zajedce in
druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom
vred gld. 1.50. (39—3)

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo
nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkovec-ja
lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naro-
čila v sprejema W. Henn, Dunaj, X.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v
srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljub-
ljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des Solsthal v Aussee, Ischl,
Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Lino, Bu-
dejevica, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane,
Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 08 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des Solsthal v Solnograd, Dunaj
via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak,
Cellovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnice, Gurib,
Genavio, Pariz, Lino, Ischl, Budejevica, Pilsen, Marijine vane, Eger,
Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten,

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draž-
dan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov,
Pilsen, Budejevica, Solnograda, Lince, Steyru, Ischla, Gmundena, Zella
na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste,
Trbiža.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih
varov, Pilsen, Budejevica, Solnograda, Ischla, Gmundena, Lince, Steyru,
Pariza, Geneve, Guriba, Bregnice, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ino-
mosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiža.
Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka,
Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.
Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Ce-
lovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.
" 12. " 00 " opoldne " "
" 6. " 10 " zvečer " "

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.
" 1. " 01 " popoldne " "
" 8. " 46 " zvečer " "

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.
" 9. " 05 " popoldne " "
" 6. " 50 " zvečer " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 15 " dopoldne " "
" 6. " 30 " zvečer " "

(4—30)

Reka in Opatija.

Agencija in komisije

D. MAMULA, Corso 488.

Na prodaj je: več hiš, letovišnega zemljišča,
vinogradov, stavbišč in jako dobro
se rentujočih vsakovrstnih prodajalnic v najlepšem polo-
žaju, v okolici Reke in Opatije, celó z najmanjšim predpla-
čilom. Potem se posredujejo tudi stanovanja in nakupova-
nja za provincijo.

Prevzemajo se zastopi za tu in okolico
za predmete, ki se
dobro spečavajo in za vsakovrstno blago, zgolj od takih
hiš, ki so zmožne konkurence.

Dalje službe vse izvedeti gledé lokalnih razmer.
Ravno tu je nad 150 služb za strežnika, ogujiteljico, kur-
jača, vitnarja, za kuharice, hišine in pestunje in dekleta
za vsako delo. Plača 12—35 gld. Taki, ki so jezikov
zmožni, dobé v igdar najboljše službe. (161—1)

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče

knjige:

Blódné duše. Roman. Češki spisal Vaclav Beneš Trebiz-
sky. Preložil Ivan Gornik. Mala osmerka,

523 strani. Cena 70 kr.

Otci in sinovi. Roman. Ruski spisal J. S. Turgenjev.

Preložil Ivan Gornik. Mala osmerka,

357 strani. Cena 60 kr.

Undina. Spisal André Theuriet, poslovenil Vinko. — Mala

osmerka, 143 strani. Cena 20 kr.

Vilenski brodnik. Spisal Emile Souvestre, prevel

Muhoder. — Mala osmerka, 82

strani. Cena 15 kr.

Dnevnik. Spisal Ludovik Halévy, poslovenil Vinko. — Mala

osmerka, 95 strani. Cena 15 kr.

Ukrajinske dume. Češki spisal E. Jelinek. Poslove-

nil Podvidovski. Mala osmerka,

84 strani. Cena 15 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal „Stat. nominis umbra. Mala osmerka, 19 pol. Cena 40 kr.

Dubrovski. Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P.

Nov. Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Maloverh. — Mala

osmerka, 32 pol. Cena 70 kr.

Razne pripovedke. Najgrozovitejša muha

Mendés, prevel Vinko. — Ulomet. Spisal Savinčan. — Silvestrov

otročček. Kalifornska povest. Spisal Bret Harle, poslovenil Vinko.

— Uničeno življenje. Češki spisal Stroupežnický, preložil Vinko.

Cena 40 kr.

Pariz v Ameriki. Roman. Francoski spisal René

Lefebvre. Poslovenil „Stat. nominis umbra. Mala osmerka,

635 strani. Cena 60 kr.

Ivan Zbogor. Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier,

poslovenil J. Kržišnik. Mala osmerka, 193

strani. Cena 25 kr.

Junak našega časa. Roman. Spisal M. Lermontov,

poslovenil J. P. Mala osmerka,

264 strani. Cena 40 kr.

Selski župnik. Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil

Vinko. — Mala osmerka, 203 strani.

Cena 25 kr.

Knez Serebrjani. Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj,

poslovenil J. P. Mala osmerka,

609 strani. Cena 70 kr.

Za dragocenim korenem. Povest iz živ-

ljenja kitajskih

pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Mala osmerka,

141 strani. Cena 20 kr.

Dve povesti. Med knjigami in ljudmi. Češki spisal

S. Čeh, preložil I. Skalar. — Doktor Hol-

man. Božična povest. Ruski spisal M. Boján, preložil I. J. Stefanov.

Cena 25 kr.

V isti zalogi sta izšla in se dobivata po znižani ceni še sle-

deča zvezka:

1. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Ži-

vočje, spisal Rajč Bož. — Prešeren, Prešeren ali

Prešeren, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, no-

vela, spisal J. Jurčič. — N. Mračnavoril, spisal dr. Ribič.

— Fiska iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstov z

grozljem na Ruškem, spisal dr. J. Voknjak. — Če-

gava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Cena 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal

Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Cena 25 kr.

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke

pa 5 kr.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.